

سوال یک بانوی دانش پژوه، امام باقر (ع) را شاد کرد

بانوی دانش پژوهی که به (امهانی) شهرت داشت آورده است که بامدادی بر حضرت باقر علیه السلام وارد شدم و گفتم: سرورم! آیه‌ای از قرآن شریف، ذهن و فکرم را به خود مشغول داشته و خوابم را ربوده است.

بانوی دانش پژوهی که به (امهانی) شهرت داشت آورده است که بامدادی بر حضرت باقر علیه السلام وارد شدم و گفتم: سرورم! آیه‌ای از قرآن شریف، ذهن و فکرم را به خود مشغول داشته و خوابم را ربوده است.

فرمود: کدام آیه امهانی؟ بپرس!
گفتم: این آیه شریفه که می‌فرماید: فلا اقسم بالخنس. الجوار الكنس.

نویدهای امام باقر (ع) در مورد ظهور حضرت مهدی (عج)

1- ابوحزمه ثمالی آورده است که: در یکی از روزها در محضر درس امام محمدباقر علیه السلام بودم، هنگامی که حاضران رفتند، امام باقر علیه السلام فرمود:

اباحزمه! از رخدادهایی که خداوند آن را قطعی ساخته است قیام قائم ماست. هر کس در آنچه می‌گویم تردید کند با حال کفر به خدا، او را ملاقات خواهد کرد. آنگاه افزود: پدر و مادرم فدای وجود گرانباه او باد که همنام و هم‌کنیه من است و هفتمین امام پس از من. پدرم فدای کسی باد که زمین را لبریز از عدل و داد می‌کند همان گونه که به هنگامه ظهورش از ستم و بیداد لبریز است.

یا اباحزمه! هر کس سعادت دیدار او را داشت و همان گونه که به پیامبر صلی الله علیه و آله و علی علیه السلام سلام و درود می‌گوید بر آن حضرت درود گفت و فرمانبردار او گردید، بهشت بر او واجب می‌گردد و هر کس به آن وجود گرانباه سلام نگفت، خداوند بهشت را بر او حرام ساخته و او را در آتش سوزان جای خواهد داد و چه بدجایی است جایگاه ستمکاران! (1)

2- بانوی دانش پژوهی که به (امهانی) شهرت داشت آورده است که بامدادی بر حضرت باقر علیه السلام وارد شدم و گفتم: سرورم! آیه‌ای از قرآن شریف، ذهن و فکرم را به خود مشغول داشته و خوابم را ربوده است.

فرمود: کدام آیه امهانی؟ بپرس!

گفتم: این آیه شریفه که می‌فرماید: فلا اقسم بالخنس. الجوار الكنس. (2)

فرمود: به به! چه مسئله خوبی پرسیدی، این مولود گرانباه‌ای است در آخرالزمان. او (مهدی) این عترت پاک است. مهدی خاندان وحی و رسالت، برای او غیبت و حیرتی است که گروهی در آن گمراه می‌گردند و گروه‌هایی راه حق و هدایت را می‌یابند. خوشا به حالت اگر او و زمان او را درک کنی ... و خوشا به حال آنان که او را درک خواهند نمود. (3)

پی‌نوشت‌ها:

1- بحارالانوار، ج 24، ص 241

2- سوره تکویر، آیه 16 و 17

3- اکمال الدین، شیخ صدوق، ج 1، ص 330 / بحارالانوار، ج 51، ص 137